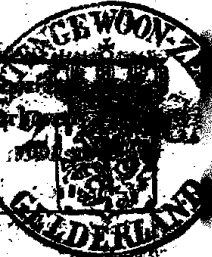

ARNHEMSE SCOURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 16 FEBRUARI.

De prijs dezer Adverteentings, die geregeld vijfmaal 's weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De begroeting van den minister van buitenlandsche zaken.

De bezuiniging op het departement van buitenlandsche zaken komt dus ten slotte op eene vermeerdering uit, in plaats van op vermindering. In vergelijking met het jaar 1843 bedraagt de vermeerdering eene som van f 12,760. Verminderd zijn de rubriek bureau- en loonaalbehoefden en drukwerk van f 16,350 op f 15,600; de tractementen, toelagen, enz. van het personeel der gezantschappen van f 349,585, gelijk zij in 1842, en van f 346,585, gelijk zij in 1843 waren, op f 333,210.

Vermeerderd daarentegen is de rubriek tractementen en toelagen van den secretaris-generaal, de ambtenaren, geëmploijeerden, bedienden benevens de daggelden. Deze zijn van f 28,800 op f 31,400 gebragt. De tractementen, toelagen, enz. van het personeel der consules, alsmede (de nog te bestaande) spendatien gelde zijn van f 61,050 op f 69,150 toegenomen. Eene belangrijke vermeerdering hebben vooral de non-activiteits-tractementen van diplomatieke en consulaire agenten, tusschen een bepaald gezantschap of consulaat behoorende, ondergaan. In 1842 beliepen deze f 7,600, in 1843 f 10,000; voor 1844 en 1845 wordt jaarlijks f 19,700 aangevraagd. Van waan deze vermeerdering? Zee door het supprimeeren van diplomatieke betrekkingen eenige overoornemen geworden zijn, heeft men dan wel bij voorkeur aan deze de openvallende plaatsen, al waten zij ook minder, aangeboden? Of heeft men, ten einde aan zoo veel menschen mogelijk genoeg te geven, nieuwe geplaatst en de vorigen met aanzienlijke non-activiteits-tractementen begunstigd?

Verder komt op deze begroeting een nieuwe post voor, onder de rubriek, *hydrage wegens Limburg in de Duitsche bonds-kasse*, groot f 3000. In deze verpligting was eerst ontstaan, of hoe heeft men daarmede tot dus verre gehandeld? Dit verdient eenige uitlating. De ongelukkige betrekking van Limburg tot het Duitsch Verbond, te gelijkertijd met die tot ons, heeft ook op de begroeting van het departement van oorlog tot posten aanleiding gegeven, bij welke wij later komen stil te staan. Is in den nederigen stand, in welken de omstandigheden en het bekwaam bestuur onzer regering ons gebragt hebben, is bij de tegenwoordige geschiedheid van Europa eene zoo kostbare diplomatie geen weelde, eene weelde, welke ons knijpende welvaart onverschadelijk maakt? Dat men in België, bij een groot mogendheden bestendige gezantschap onderhoudt, is noodzakelijk. Doch tusschen de meeste andere mogendheden en ons bestaan geen andere betrekkingen dan die van handel; waaraan zullen wij daar, behalve consulaire agenten, nog anderen onderhouden? Wanneer het in de laatste jaren op buitengewone onderhandelingen aankwam, heeft men toch al de vreemde en kostbare gewoonte aangenomen, om, met voorbijgang naar bij die haven geaccrediteerde diplomaten, buitengewone gezanten te zenden. Wanneer wij bij die haven niet vertegenwoordigd worden, kun-

nen er voor buitengewone zaken ook buitengewone onderhandelaars zenden, zonder dat wij, gelijk thans onze ministers dan smad geschied, hen als onbekwame, nietswaardige figuranten te behandelzen.

Wij weten, te minder waarom wij een zoo kostbare diplomatie zouden bekostigen, wanneer wij op de vruchten zien, welke wij van haar getrokken hebben. Onze diplomatie, eens onder de beroemdsten van Europa, boven welke — volgens de onpartijdige getuigenis van den Franschen geleerde en staatsman Guizot — geen andere ter wereld ging en die slechts door die van Lodewijk XIV geëvenaard werd, speelde in de laatste dertig jaren de armhartigste figuur. Oyer al werd zij geslagen, en ondanks hare praalerij bleekt het bijna altijd ten slotte, dat, wat zij eenigen tijd als overwinningen had laten doorgaan, nederlagen waren. Een versoh bewijs daarvan leverde het Belgisch tractaat. De minister van buitenlandsche zaken zelf wist niet een enkel woord ten voordeele daarvan aan te voeren, erkende door zijn stilzwijgen er de nadeelen van en liet de verdediging aan zijne minder zedige en minder opregte ambtgenooten over. Niet door overtuiging op de Kamer kunnende werken, zochten deze het door vrees te doen. Gelijk hier, liet men de zaken meest aan onkundigen over, welke men met tegt toeraepen magt: schoenmaker-blijf bij uwe laest.

Wanneer men de geschiedenis onzer diplomatie van de laatste jaren nagaat, zoo vragen wij op nieuw: zullen de Staten-Generaal eene verhoogde begroeting aannemen van een departement, waarvan het vaderland nimmer eenig nut trok, maar dat mede van een groot gedeelte van ons tegenwoordig ongeluk de schuld draagt?

Buitenlandghe berichten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 4 febr. Gisteren is hier reeds weder een eskorte naar Wenen daggelkomen, die Konstantinopel den 2sten januari verlaten heeft. Gestrent dat de eskorte der depeches verneemt men slechts, dat de kwestie der aanspraak van de Oostenrijksche stoombooten op de Tharscha weder op nieuw het onderwerp van hetigenoordeelen wisselingen tusschen Sarin-efendi en den Oostenrijkschen gezant geweest is, en dat de laatste, ten gevolge der herhaalde weigering van de zijde der Porte, alle betrekkingen met haar heeft afgebroken; nadat dezelve door tusschenkomst van den Engelschen ambassadeur eerst onlangs weder waren hersteld. Bovendien loept er een gerucht van wanorden in Konstantinopel, welke van de partij der oude Moslems zou uitgegaan zijn, die pas in de afzetting van den seraskier Mustafa Ahrtpacha eene nederlaag geleden heeft, en die door de terugkeering van Reschid-pacha en de waarschijnlijke verdringing van Sarin-efendi haren getuigenissen steun geheel vrees te verliezen. Dit gerucht vereischt echter nog nadere bevestiging.

ITALIE.

Napels, 23 jan. In den aftening dezer maand vond in de gemeente San Giordano al Fiore, in de provincie Calabria Citeriore, zulk een hevige sneeuw-jagt plaats, dat drie landlieden met eenen muilezel,

die van hunne akkers naar huis terugkeerden, geheel door de sneeuw overstelt werden, en onder dezelfde hun graf vonden.

ZWITSCHLAND.

Zurich, 9 febr. De regeringsraad heeft te Parijs besloten aan den dichter Herwegh een verder verblijf te wijgeren, daar deze zijn plan, om bij ons een staatkundig dagblad uit te geven en deernede vooral op Duitschland te werken, openlijk en omwegen heeft te kennen gegeven. Hoe eerlijk en openhartig zulk eene verklaring van zijne zijde zijn moge, zoo zal echter niemand van eene niet-radicalen regering verwachten, dat zij hiertoe hare toestemming zal geven, te minder daar het niet onbekend is, dat de vestiging van Herwegh slechts het begin zou zijn om nog vele anderen te lokken. Nu zullen wij zeker ook van de andere korypheen dezer school verschoond blijven, en al wordt Herwegh burger der republiek, dan kan Zurich zich tegen zijne vestiging verdedigen door aanwending van het concordaat, volgens hetwelk dezelve hem kan geweigerd worden, als hij niet gedurende tien jaren Zwitsersch burger is geweest. De eenstemmigheid van onzen regeringsraad doet ons als zeker aannemen, dat deze het dreigende kwaad erkend heeft, en den wil en de kracht bezit, om den tot dus ver gevolgden weg te blijven bewandelen. (Basl. Zeit.)

DUIJTSCHLAND.

Stuttgart, 7 febr. Veel wordt er hier over de *Neue Jahrbücher der Gegenwart*, die hier, onder de redactie eener vereeniging van Tubinger professoren en doctoren, met den eersten jaer zullen uitkomen. Zij willen, wel is waar, de *Deutsche Jahrbücher* voortzetten, maar in eenen zoo bijzonderen en positieven geest, dat, als zij worden houden, zij eerder eene tegenstelling derzelve zullen uitmaken, hoewel op hetzelfde filosofische en vrijzinnige gebied. Er zijn onder de redacteurs zeer kundige mannen, en, in vergelijking met de *Annalen* en de *Zeyten*, zeer goede verstandige regering zal hun des te minder den weg leggen, en des te eer zullen zij, naar men hoort, eene wezenlijke behoefte met bescheidenheid herkennen.

ROOSTENRIJK.

Vij Geytenbergen, 29 jan. Tegenwoordig, nu de landstanden aan de verbetering van het lot des onderdrukten volks arbeiden, is het niet onnut een voorval als voorbeeld voor den regerings raad publiek te brengen, hetwelk bewijst hoe de uitvoering van dit menschlievend plan is. In het markolek Gyal, bij Klausenburg, woont een edelman, J. B. Deze riep den 22sten october van het vorige jaar zijnen onderdaan Stephanus Capusan voor zich, en schied en beschimpte den armen man hevig, dewyl hij een steenachtig stuk bouwland niet had omgeploegd. Toen spande hij hem met zijne ossen voor zijnen wagen, om, te gelijk met deze, naar geboonden akker te trekken. Hij dwong zijnen armen onderdaan het juk op den rug te nemen, en voerde hem zoo naar het veld. Dit geschiedde in het tweeënveertigste jaar der negentiende eeuw. Het wekt de verontwaardiging op, dat zulk een mensch vrij rondloopt, en niet in den kerker de billijke straf zijner onmenselijkheid heet.

PRUISSEN.

Keulen, 30 febr. De Keulsche stoomboot-maatschappij, welke hare booten onafgebroken gedurende den geheelen winter tusschen Keulen, Koblenz en Mainz heeft laten varen, en welke in het afgelopen jaar hare vloot weder met eenige schepen heeft ver-

van het voor hem vertaalde woord. Met eene voor hem toestand groete vaardigheid zag men de meer gevorderden rekenkundige vragen in cijfers zetten en oplossen. Aan eenen der bekwaamste kweekelingen gaf een der bezoekers eene niet gemakkelijke koopmansrekening op; hij zette de getallen, even als de vorige, tusschen verscheidene rijen en staven, herhaalde ze hardop, terwijl hij uit het hoofd rekende en de juiste uitkomst opgaf. Deze en de geografische oefening is bijzonder merkwaardig. Er werden verscheidene landkaarten op tafel gelegd. Een toeschouwer schoof den blinde een dezer kaarten toe; deze bevoelde, haar en noemde het land. Ik leide zijne hand op een klein groot-hertogdom van de Duitse kaart; ook dat noemde hij aanstonds. Daarop nam de directeur een blad papier, drukte het op den verhevenen omtrek van het hem door eenen der aanwezenden aangewezen eiland Malta, en legde dit blad, op hetwelk de omtrek van het eiland, daar de druk met de hand op de kaart slechts zeer flauw was uitgedrukt, eenen blinde voor. Met eene zachte betasting bevoelde deze het eenige male, noemde eerst de kaart van Italië, tot welke het eiland behoorde, daarop den naam en ten laatste hare tegenwoordige bezitters.

Na de oefening in deze vlugheid van gevoel en gehengen zongen twee vrouwelijke blinden met aandoenlijke uitdrukking een lied, dat op haren toestand betrekking had, en een ander declameerde eene lange ode op het onderwijs der kinderen, van welke hij zelf de dichter was. Daarop werden verscheidene handwerken der blinden voor den dag gehaald, gestikte vesten, handschoenen, beurzen, cassettes van papier-maché, met sijne lederen riemen overtrokkene wandelstokken en dergelijke, en den toeschouwers te koop aangeboden, die ook met genoeg het dubbele daartoe betaalden en rijkelijk gaven, daar tevredenheid, verbazing en aandoening hier voor meester speelden. Onder de blinden waren er verscheiden, die zich aan de hoogere wetenschappen, en eenigen die zich tot onderwijzers voor dit en andere dergelijke instituten voor blinden gewijd hadden. Magt men toch in andere landen, in plaats van Parijs, om de ziele van de blinden te zoeken na te volgen!

De instellingen, om zedelijke gebreken te verbeteren, zijn in Parijs even zoo talrijk. Om verkwesters te weren, nam men eertijds zijne toevlugt tot de politie, maar deze maakte dikwijls misbruik van zulk een middel. De laatste bewogen door schraapzuchtige of andere bloedverwanten. Mannen vinden nog bij haar beteugeling voor hunne losbandige vrouwen; ongehoorzame kinderen worden door haar opgenomen en aan het werk gezet; lichte vrouwen worden door haar opgesloten en eenen tijd lang door tucht en arbeid van hare oude kostwinning afgehouden; maar de weg, dien zij vooral met deze inslaat, is de regie niet en leidt dikwijls tot nog grooter verderf, daar deze ongelukkige schepsels te zamen met vele anderen van haars gelijken opgesloten worden. Beter middelen worden in de vrome gestichten angewend, die voor de boete en verbetering der ontuchtige vrouwen bestemd zijn. Het denkbeeld, dat tot grondslag voor deze instituten lag, is reeds oud; maar die, welke men het eerst invoerde, verloren gaande wég dit doel uit het oog. Zulks was het geval met de *Filles-Dieu*, die reeds voor SAINT-LOUIS door eenen bisschop van Parijs gesticht werden. Dit huis zou meisjes opnemen, die »gefinande al de dagen hun levens misbruik van » hun lichaam gemaakt, en ten laatste den bedel » staf ter hand genomen hadden.» Deze zusterschap werd langzamerhand rijk, en het doel van haar institut ging verloren, dewijl zij gelegenheid vonden, zelfs binnen hare muren, hare oude levenswijs voort te zetten, tot de omwenteling haar verjaagde en haar gesticht, zoo als een ander van dezelfde soort, de zoogenaamde *Madelonnettes*, in een vrouwen-tuchtuis veranderde. Het institut der *filles pénitentes et repenties de sainte-ma-gloire*, door eenen Fransiskaner in 1496 gesticht, waarin ANNA van Orléans de beroemde *MIGNON DE L'ENCLOS* wilde laten opsluiten, is eveneens te niet gegaan. De hoofdinstelling van de thans voor de verbetering van lichte meisjes nog voorhandene instituten is de *communauté du bon pasteur*, in de straat *Cherche-midi*, onder de leiding der Ursuliner-nonnen, die het geheel met de vastberadenheid besturen. De boetedingen zijn in drie klassen verdeeld, van welke de eerste de *Madeline* heet en uit de zoodanigen bestaat, aan welke onregte bekeering geen twijfel meer is. Het zijn de oudsten. De tweede klasse, *Sainte-Marthe* genaamd,

bevat dezulken, die nog op de geheele bevrijding van zinnelijke lusten wachten. De derde, eindelijk, bestaat uit de zoodanige, bij welke de zinnen nog branden en flikkeren, en geestelijke praktijken alleen niet voldoende zijn, om het wellustig vuur te dooven en te blusschen. Deze behandelt men meer of min streng, echter is hare boete vrijwillig, even als bij de twee andere klassen. Al de opgenomenen worden met geestelijke oefeningen en arbeid bezig gehouden; zij doen geene gelofte en kunnen er weder uit, wanneer zij willen. Het gesticht heeft meer dan 100 plaatsen. Haar hoofd-onderhoud trekt deze klooster-inrigting van de *société philanthropique*, wellicht de volmaaktste in hare soort, die haren welvradigen arm van uit Parijs door geheel Frankrijk voor hulpbehoevenden en noodlijdenden uitstrekt. Zij moet zeer veel leden tellen, want de jaarlijksche bijdrage is slechts 30 franken, en de jaarlijksche uitgaven van het gezelschap belooopen omstreeks een millioen.

Dat het klooster *du bon Pasteur* en andere inrigtingen van die soort bijna geheel en al zijn doel mist, zal men ligtelijk gelooven, wanneer men let op den onuitbroekbaren aard der zonden, welke zij moeten overwinnen. Meestal komen er meisjes naar toe en bidden om hulp, die reeds verscheidene Godshuizen hebben doorgelopen en door de begeerten van anderen en derhalve ook door hunne eigene verlaten zijn. Velen komen ook slechts uit honger, en vinden, zoodra zij verzadigd zijn, de levenswijze te streng. Men laat ze gaan met goede vermaningen, die zij zoo veel mogelijk pogen te vergeten, zoodra zij den hoek om zijn; berispingen en kastijdingen kunnen hier niets uitrichten, daar zelfs scharen, messen en lichamelijke onreinheid niet vermogend zijn hier iets uit te rigten. Zedelijkheid en godsdienst staan hier ter zijde, weenen en rillen. Zelfs de natuurlijke straf van uitspattingen van deze soort heeft slechts dat gevolg, wat alle straffen hebben; zij roeit niet het kwaad zelf uit, maar doet maatregelen in het werk stellen, om de straf te ontgaan. De beer waagt zich steeds weer op nieuw aan den honig, al is hem de zoete spijz reeds honderd malen vergald.

De armen inrigtingen zijn in Parijs, zoo als noodig is, zeer in het groote en wijdloopige. De Parijzenaars zijn van overouden tijd door de rijkelijkheid en snelheid hunner weldaden beroemd geweest en verdienen dien roem ook nu nog. Aan gelegenheden om wel te doen ontbreekt het niet in eene stad, welke zoo menige zwaarwigtige crisis heeft moeten doorstaan, wier algemeen en privaat-vermogen te gelijk verzwolgen werd, en waar de gelegenheid tot genieten en winst te doen zoo vele armen aantrekt en verleidt. Er is oneindig veel jammers, en meer dan men op den eersten blik zou gissen, in deze stad, en bij de kunst om zich te vermommen en de goedaardigheid te bedriegen, welke van de Parijsoche bedelaars tot een vak van statie verheven is, bij de moeilijkheid om zekere narigten over in het verborgen levende personen te verkrijgen en ze dagelijks onder toezigt te houden, bij de velerlei bezigheden en verstrooiingen van den dag, bij de plaatselijke verwijdering en uitgestrektheid, welke, grootte over het algemeen het geheele Parijsoche leven zulk eene eigenaardige tint geeft, — geschiedt in dit opzigt door edele menschenvrienden ongelooft veel; maar zelfs zij zijn verplicht, soms het gewoel met krachtige stem te overschreeuwen, enkel en alleen om zich gehoor te verschaffen, en niet te vergeten, of zich van hunne pogingen door eigen aanblik te overtuigen.

(Vervolg hierna.)

Men weet, dat de Amerikaansche bladen er niet zelden vermaak in scheppen, *mystificatiën* te verspreiden, zoo als het ontdekken van maanmenschen, het te niet-gaan der katarakten van de Niagara, en zelfs dezer dagen het versmolten zijn der ijsbergen aan de Noord-Pool. Het gevolg hiervan is, dat men, bij het ontmoeten van natuurkundige artikelen in die bladen, er dadelijk op bedacht is, dat het weder eene mystificatie zou kunnen zijn.

Het is dan ook niet anders, als mededeeling van iets stelligs, dan wel om de aandacht van de lezers daarop te vestigen, en dertelver oordeel daarover te lokken, dat het volgende opgenomen is de *Tipperary Free Press*.

In het zonnestelsel schijnt zich eenige verandering voor te bereiden, en de beroemde *van Berlijn*, zijne eigene ontdekkingen hieromtrent mededeelende, vestigt de aandacht der geleerden in Europa daarop.

Het is blijkbaar, dat er zich eene verandering bewerkstelligt in de helling van den as van de aarde, en dat de equator, meer dan men immer heeft opgemerkt gehad, tot eene ineenslooping met de ecliptica overhelt. Sedert de najaars-nacht-evening heeft de schuinsheid in den loop van de wereld plotseling afgenomen, en zoo er geen daartegen opwegende invloed tusschen beide komt, zal men weldra eene merkkelijke verandering in de jaargetijden en in den betrekkelijken duur van de dagen en van de nachten ondervinden.

»Het onderscheid is alreeds zoo sterk, dat meer dan eene berekening voor het thans loopende jaar onjuist bevonden wordt; en zoo dit nog eenigen tijd aanhoudt, zal de zeeman zich eenigen tijd verlegen bevinden, wanneer hij, bij het doen zijner berekeningen, zal bevinden, dat de *Amerikaansche Almanak* met betrekking tot den stand van sommige vaststerren, niet langer een zekere gids voor hem is.

»Een kundig en ervaren stuurman verhaalde mij voor eenigen tijd, dat op zijne terugreize uit de Oost-Indië, toen hij op de hoogte van den zesden graad ten noorden van den equator gekomen was, zijne waarnemingen zeer verschillend waren van die, bij vorige reizen door hem gemaakt, en dat hij, staande hij steeds denzelfden chronometer had gebruikt.

»De polen van de *Venus* zijn nu tot de volle 33 graden gerezen en zij schijnt van haren vroegeren schitterenden toestand tot eene *deftige Mars*, over te gaan: de verandering is evenwel nog niet zichtbaar voor het bloote oog. Met den teleskoop kan men er op ontwaren, als vuurgolven, die over hare schijf rollen, (*waves of fire, rolling over her disc*.) Ik heb dit verschijnsel met veel belangstelling gadegeslagen. Het is, eenige maanden geleden, aan den zuidkant begonnen en is allengs over de geheele breedte voortgelopen, tot dat de geheele planeet er door omhuld is geworden. Ook schijnt de beweging van die planeet in haren dampkring langzamer te worden, even als bevond zij zich onder den invloed van eenige nieuwe aantrekkingskracht.

»De *Herschell* schijnt zeer veel in grootte afgenomen te hebben; men zou zeggen, dat hij de banden, die hem aan het zonnestelsel verbonden hielden, verbroken en zijnen loop als lid van eenige verwijderde hemelsche vereeniging begonnen heeft.

»De *Saturnus* neemt insgelijks een buitengewoon aanzien. Over de tot dusverre donkere lijn, die zijnen ring doorsnijdt, begint zich een sterke brand te verspreiden; dezelve is op twee plaatsen tot eene sterke gekomen, dat de geheele breedte van den ring aanzien door verkregen heeft, van een in het vuur rood gemaakt ijzer, en dat dezelve eenen donkeren weerschijn over de naastbij zijnde gedeelten van den ring verspreidt.

Jugzonden stukken.

Aan de Redactie.

Het *Nederlandsch Nieuwsblad* neemt de *Arnhemse Courant* kwalijk, dat zij beweert, dat de nieuwe belasting op de *Arnhemse* in de regte lijn in strijd zou zijn met de eerste beginselen van staatshuishoud- en regeerkunde, en noemt de schrijvers van die artikelen olijke lieden, welke in de *Arnhemse Courant* kiadden. Indien de redacteur door die beschuldiging niet afschrikt is, om zoodanig geklad in zijne courant op te nemen, dan zou men er nog bij kunnen voegen, dat die belasting ook in strijd is met de beginselen van ommekeer, die reeds eenmaal als eene vreemde en anti-nationale belasting is afgeschaft.

Eene belasting op de successie moet gegrond zijn op den overgang van eigendom, en die overgang heeft bij de successie in de regte lijn geen plaats.

De kinderen toch worden, reeds bij het leven van hunne ouders, als mede-eigenaars van hunne bezittingen beschouwd.

Volgens het Romeinsche regt werden zij geacht *quodammodo domini* te zijn.

En de legitime portie of het wettelijk erfdeel der goederen, hetwelk hun bij artikel 960 van het Burgerlijk Wetboek wordt toegestaan, is op dat beginsel gegrond.

De minister heeft dit gevoeld, en beweert dat hij, dat de legitime portie niet zou bewijzen voor een natuurlijk tegter kinderen op de bezittingen van de ouders, maar dat de bedoeling van den wetgever daarmede zou geweest zijn om te onregmatige bevoordeling van het eene kind boven het andere te verhooeden. Doch wanneer de minister geraadpleegd hadde het

discours, dat de heer VAN OMMEREGHE, als lid van de commissie van redactie der nationale wetgeving, tot ontwikkeling van den titel over de testamenten, in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van 15 februari 1843, gehouden heeft, dan zou hij zijne dwaling ingestaan en bemerkte hebben, dat de legitime wet deugdelijk berust op het natuurlijk recht, dat de kinderen op een gedeelte der bezittingen van hunne ouders hebben, en op de wederkerige verplichting der ouders, om hun dat gedeelte te laten.

De redenaar, na het onderscheid tusschen de bepalingen van artikel 960 van het Burgerlijk Wetboek en van artikel 918 van het Code Napoleon aan te wijzen, en de redenen van die gemaakte verandering en verbetering opgegeven te hebben, laat daarop volgen: »Ainsi, la légitime se trouve par notre législation nouvelle ramenée à son véritable principe. C'est une dette que la loi, d'accord avec la nature, impose aux pères envers chacun de leurs enfans."

En niet gelukkiger is de minister met de gronden, welke hij voor die belasting, in hetgeen bij de nationale wetten plaats heeft, meent te vinden.

In Frankrijk, zegt de minister, heeft de belasting op de successie in de rechte lijn plaats, en dus kan dezelve ook hier geheven worden. Dan dit argument gaat niet door; want toen wij onder Frankrijk waren, hebben wij deze belasting moeten dragen; doch nauwelijks was men van de Fransche regering ontslagen, of deze belasting werd afgeschaft.

Ten aanzien van de noordelijke provinciën deed de soevereine vorst zulks reeds bij artikel 15 van het besluit van 23 december 1813, en, ten opzichte van de zuidelijke provinciën, geschiedde dat bij een besluit van den commissaris van de geëlleerde mogendheden van 2 maart 1814, goedgekeurd door den koning. Deze afschaffing gaf een algemeen genoeg, en werd zelfs door de vijanden van 's konings regering goedgekeurd.

De heer DE GERLACHE, die, om den opstand en afval van België te verdedigen, in zijn: *Histoire du Royaume des Pays-Bas, depuis 1814 jusqu'au 1830*, zoo vele grieven en bezwaren tegen de regering van den koning inbrengt, moet echter ook het goede erkennen, hetwelk die regering verrigt heeft, en telt daaronder de afschaffing van het recht op de successie in de rechte lijn.

De heer DE GERLACHE, die, om den opstand en afval van België te verdedigen, in zijn: *Histoire du Royaume des Pays-Bas, depuis 1814 jusqu'au 1830*, zoo vele grieven en bezwaren tegen de regering van den koning inbrengt, moet echter ook het goede erkennen, hetwelk die regering verrigt heeft, en telt daaronder de afschaffing van het recht op de successie in de rechte lijn.

Die niet alleen door onze koning, maar ook door de commissarissen van Oostenrijk, Engeland, Pruisen en Rusland als drukkend en onregtvaardig is afgekeurd.

Neen, geen vader, die zijne kinderen lief heeft, kan daarom zijne toestemming geven; en het kan niet anders zijn, dat de Tweede Kamer dezelve niet aanvaardde.

Neen, geen vader, die zijne kinderen lief heeft, kan daarom zijne toestemming geven; en het kan niet anders zijn, dat de Tweede Kamer dezelve niet aanvaardde.

Neen, geen vader, die zijne kinderen lief heeft, kan daarom zijne toestemming geven; en het kan niet anders zijn, dat de Tweede Kamer dezelve niet aanvaardde.

Aan de Redactie.

Hierin is de heer van W. A. M. STONZ tot DEWETIS als president van de arrondissementen in de provincie van Brabant. De ingezetenen van het arrondissement verzoeken zich algemeen over de benoeming van dien man, voor deze gewichtige betrekking. Dezelve strekt en den benoemde, en den minister van justitie tot eer, en geeft dezen laatste aanspraak op den dank der ingezetenen. Geleerdheid, helder oordeel, en onvermetselde werkzaamheid zijn in denzelfden niet te missen; en deze, gevestigd bij minzame dienstvaardigheid en de zuiverste bedoelingen, zijn zoo vele waarborgen voor eene goede orde en eene prompte rechtsoordeel.

Maar wie zal nu waar plaats nemen op den regterbank, die de heer STONZ heeft verlaten? Deze vraag moet hier thans de verwachting gespannen; en men zal er naar streven, en zoo als veelal, zullen de onder zijn, die voor deze betrekking ten eenenmale zijn ongeschikt en onbruikbaar; nietige menschen, die, bij volslagen gebrek aan rechtskennis, eene vol-

doende aanbeveling geleggen achten in zoogenaamde hooge geboorte en aanzienlijke relatien!

Mogt de minister in de keuze eens regters zoo gelukkig zijn, als hij in die van den voorzitter geweest is!

Zwolle den 7den februari 1843.

R.

Stedelijke Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis van de ingezetenen, dat bij den aanvang van dit jaar de jaarlijksche tractementen der stedelijke agenten van politie zijn verhoogd geworden, met het doel om de nieuwaars-, vrijmarkt-, kermis-, st. nicolaas-fooijen en dergelijke aan dezelve af te schaffen en daardoor onder een beter en ordentlijker dienst te verzekeren.

Burgemeester en Wethouders noodigen dien ten gevolge een iegelijk uit en meer bijzonder degenen, die uithoofde van hun beroep een meerder belang in een goed toezigt der agenten van politie hebben, aan deze al nu afgeschafte fooijen gevolg te geven en zoo doende tot H.E.A.B. bedoelingen mede te werken.

En zal deze worden afgekondigd en aangepakt ter plaats, alhier gebruikelijk.

Arnhem den 10den februari 1843.

Advertentie.

BESTUUR DER DOMEINEN. AGENTSCHAP ARNHEM. AANZIENLIJKE VERKOOPING VAN BOOMEN.

Op Woensdag den 22sten februari 1843, des voormiddags ten elf ure, zal de AGENT VAN HET DOMEIN TE ARNHEM, in het Logement de Kout Herberg, onder Oosterbek, gemeente Renkum, publiek verkoopen:

Acht en vijftig percoelen op staam staande, zware BEUKENBOOMEN, zeer geschikt voor TIMMER- en BRANDHOUT, staande langs den Utrechtschen Straatweg, van af het Tolhek bij voornoemd Logement tot aan de Goederen van den Doorwerth.

De conditiën liggen ter lezing ten Kantore van den Agent voornoemd en ten Raadhuzze der Gemeente Renkum.

De aankwijzing zal dagelijks geschieden door JOHANNES BIJMAN, Tolgaardner aan bovengenoemd Tolhek.

De Agent voornoemd, H. J. VAN GENNEP.

BOOMKWEKERIJ.

De Notarissen VAN CRIMPEN en VAN DE MORTEL, te Bozmeer, zullen, op Maandag den 6den Maart 1843, en volgende dagen, telkens des ochtends om 9 ure, in de aldaar gerenomeerde Boomkwekerij van wijlen den Heer C. C. RIJKE, te Bozmeer, op crediet, aan de meestbiedenden verkoopen:

Allerhande soorten van VRUCHTBOOMEN, PLANTSOEN en ROZENSTRIJKEN, BLOEM- en HEESTER-GEWASSEN; eene menigte ASPERGIAEN- en AARDREZIE-PLANTEN, GOUDVISSCHEN, enz. enz.

Op franko-aanvraag, zijn er gratis Catalogussen van verkrijgbaar bij Mevrouw de Wed. C. C. RIJKE, te Bozmeer.

§§§ Bij brieven van meerderjarig-verklaring §§ door den Hoogen Raad der Nederlanden, op den 11den Januarij 1843 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van den 23sten Januarij 1843, No. 60, en geregistreerd te 's Gravenhage den 6den februarij daaraanvolgende, zijn aan JOHANNES BERMANUS CALLE, wonende te Rotterdam, gegeven al der regten, bij de Wet van meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Artikel 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging, ter voldoening aan Artikel 486 van hetzelfde Wetboek. 's Gravenhage, 8 Februarij 1843.

CLANT.

Procurator bij den Hoogen Raad.

§§§ Wordt geadvertiseerd, dat de PREUSSISCHE CASSENANWEISUNG, waartoe tract in deze Courant van den 28sten Januarij II. eene aankondiging is gedaan, aan het Postkantoor Arnhem niet is aangekomen, maar, naar alle waarschijnlijkheid, in Pruiszen zelf is zoek geraakt.

Te Dreesborge, aan den IJssel, worden IN HUUR aangeboden twee, bij uitnemendheid droogge, HEERENHUIZEN, voor weinige jaren gebouwd; het grootste staande in de Veerpoortstraat, voorzien van zes gepleete en behangen KAMERS, BODE-KAMER, ruime KEUKEN, ZOLDER, Kelder, benevens TUIN, waarin zich bevindt WASCH-HUIS, BERGPLAATS voor Brand, REGENWATERS-BAK, POMPE, enz. — Het kleinste in de Nieuwstraat, uitzicht hebbende op den Wal en de Rivier den IJssel, hebbende vier KAMERS, BODEVERTREK, ruime KEELEN, Kelder en fraaije TUIN met VRUCHTBOOMEN en het noodige REGENWATER. — Nadere inlichting begeerende, verzoegen men zich bij den eigenaar, onder franco-brieven, A. MONGERS.

+++ Er biedt zich eene gelijkenheid aan, te weten 10. April of eerder, ter OVERNEMING eener in de omstreken van Arnhem gelege, in volle werking zijnde en welbeklaante FABRIEK. De eigenaar is bereid om den gegadigden bij de onderhandeling, des verkiezende, zulke inlichtingen en inzage in zijne boeken te geven, als waartuit de gemiddelde winsten met genoegzame zekerheid zullen zijn op te maken. — Om nadere informatie gelieve men zich, met geteekende brieven, franco te adresseren, onder de Letters L. M., bij den Boekdrucker C. A. THIEME, te Arnhem.

+++ JONGE JUVVROUWEN, uit den fatsoenlijken stand, het WOLLEN- en LINNENNAAIEN grondig wenshende te leeren, gelieven zich, tot nadere informatie, te verzoegen bij den Uitgever dezer.

§§§ De Ondergeteekende berigt zijne geëerde §§ Begunstigers, dat zijn vertrek van hier onherroepelijk bepaald is op Zondag avond den 19den februarij aanstaande; en hij den 20sten reeds te Nijmegen denkt aan te komen.

Is tot dien tijd toe te spreken of te ontbieden ten huize van den heer A. JAEGER, in het Zwijns-hoofd te Arnhem.

J. FUCHS.

Opticus uit Altona.

De ondergeteekenden zagen met zeer veel genoegen de collectie OPTISCHE en andere INSTRUMENTEN van den Heer S. FUCHS.

Arnhem, Februarij 1843.

J. P. SCHELTEMA, Med. Dr.

J. K. VAN DER BEEK, Heel- en Vroedmeester.

Dr. ENGELHARDT, F. W. EVERTS, Med. Dr.

F. M. H. COHEN, Tandmeester van het Nederlandsche Instituut voor de Tandheelkunde, te Groningen, is te spreken of te ontbieden ten Huize van den Heer A. JAEGER in het Zwijns-hoofd, te Arnhem, op den 17den 18den en 19den dezer, en zal dan, tevens zijne geabonneerden bezoeken.

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ

VOOR DEN

NEDER- EN MIDDEL-RIJN.

GUYSTAD TE

DUSSELDORP.

Voortlooppig Dienstrekening.

Van Arnhem naar Rotterdam: elken Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 8 ure.

Van Nijmegen naar Rotterdam: elken Zondag, des morgens ten 8 ure.

Van Arnhem naar Dusseldorp en Mente: elken Woensdag en Zaterdag, des namiddags omstreeks 4 ure.

Van Nijmegen naar Dusseldorp en Mente: elken Maandag, des namiddags omstreeks 8½ ure.

De eerste Boot vertrekt van Nijmegen op Zondag den 19den, en van Arnhem op Dingsdag den 21sten dezer.

Nadere informatie bij de Agenten.

Arnhem, 18 Februarij 1843.

C. W. BALLE.

Waterhoogte te Arnhem. Den 15 Feb 2½ 9 Palm 0 Duim; gev. 6 Duim; gev. 0 Duim.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 14 FEBRUARI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Winst ten ½ %.
Noodw., Werk. Schilda 2½ pG.	54	55	54½
Dito Dito ½ 5	102	104	103½
Amortisatie-Syndicaat ½ 4	96	98	97½
Dito Dito ½ 3	80	82	81½
Handelmaatschappij ½ 4	129	130	129½
Nieuwe Dito ½ 4			
Dito Dito 1837 ½ 4			
Oostindische Leening ½ 5	100	101	100½
Spoorweg Haarlem ½ 4			
Aand. Rijn Spoorweg ½ 4	92	94	93½
FRANK. Inscrifv. G. B. ½ 3			
SPANJ. Leening Ardens ½ 5	18	18	18
Dito onbep. stuk. ½ 5	16	16	16
PORTUGAL. Oblig. Lond. ½ 2	40	41	40½
RUSL. Oblig. C. 1798, 1816. ½ 5	106	107	106½
Dito 1828, 1829. ½ 5	106	107	106½
Dito 1831, 1833. ½ 5	98	99	98½
Oblig. bij Hope. ½ 4	89	90	89½
OOSTERR. Aand. a fl 100. ½ 5			
Dito a fl 250. ½ 5			
Metaliek. ½ 5	108	109	108½
Dito. ½ 4	58	59	58½
BRASSIE. Dito Dito ½ 5	77	78	77½

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrucker.